

DIVADELNÍ SOUBOR JANA HONSY

SDRUŽENÝ KLUB PRACUJÍCÍCH KAROLINKA

JAROSLAV HAŠEK:

JOSEF ŠVEJK,

aneb

veliká doba žádá veliké lidi

Režie: KAREL SEMERÁD j. h.

slovo o hře

Domníváme se, že nejvýstižněji celou problematiku tohoto Haškova světového díla vystihují autoři Bešta, Hoření, Mařík, Pytlík v našem tisku. Práví se v něm:

„Švejk není typ mravní a psychologický, ale postava groteskní, která odhaluje absurditu imperialistické války a válčícího světa vůbec. Málokterý autor ukázal tak přesvědčivě nicotu a protilidskou podstatu válek, jako Jaroslav Hašek. Zobrazil válku jako systém, který své budoucí oběti zpracovává a zastrašuje všemi prostředky: psychologickým nátlakem, náboženskými symboly, falešným hrdinstvím, patosem, výhružkami a obavami před domnělým nebezpečím. Systém ohlupování lidí šíří kolem sebe atmosféru strachu, která má člověka zlomit, donutit k rezignaci, k předčasnému ústupu. V tomto momentě vystupuje Švejk jako prostomyslný filuta, jenž se nebojí ani moderních strašidel. V tomto smyslu je nám Haškovo dílo a především Švejk poselstvím, jenž sdružuje lidi dobré vůle na celém světě, kteří chtějí žít a kteří se rozhodli nepřipustit rozpoutání další světové války.“

osoby a obsazení

Josef Švejka

Brettschneider, por. Dub, soudce a další

Feldkurát Katz a další

Palivec, Baloun a další

Psychiatr, Marek, rekrut

Psychiatr, Vaněk, rekrut

Psychiatr, Chodounský, rekrut

Pepek Vyskoč, kadet Biegler a další

Nadporučík Lukáš, soused a další

Bosňák, Mocnář, pán Kákonyi a další

Hejtman Ságner, generál, strážník a další

Závodčí v Putimi, sapér Vodička a další

Paní Müllerová, Pejzlerka

Principálka, paní Kákonyiová

První zpěvačka, tanečnice, herečka, ošetřovatelka

Druhá

Třetí

Hudební doprovod

Libor Křenek

Stanislav Šulák

Miroslav Frydrych

Milan Filgas

Josef Scharf

Zdeněk Zapalač

Václav Helis

Rostislav Šuchma

Josef Králík

Jaroslav Šinkmajer

Jan Orság

Antonín Bitala

Libuše Niebauerová

Marie Šustková

Dana Králíková

Marie Billová

Marie Kučerová

Světлана Malíková

Eduard Šustek

Technický personál

Světla

Text sledují

Režie, scéna, kostýmy, hudba

Josef Scharf

Josef Rasocha

Josef Vrážel

Pavel Bitala

Jiří Filip a tech. pers.

Žofie Filipová

Helena Rasochová

Karel Semerád j. h.

slovo o souboru

Historie souboru sahá až někdy k roku 1905, ovšem první písemný a tedy dochovaný materiál o činnosti souboru je z roku 1921. Kolektiv je šedesátiletý. Jeho vznik úzce souvisí s činností spolků, zvláště DTJ a Sokol, které měly v té době vlastní divadelní soubory. Hrál se i čtyřikrát do roka a úspěch nebo propadák měl velký vliv na smýšlení voličů. Z této konkurence (a díky jí) se soubory dostávaly na solidní úroveň. Okupace bohatou amatérskou žeň přerušila jako ostatně všude a po válce se činnost obnovila. Návrat na prkna jeviště byl spontánní a o to silnější, že se kolektivy sloučily v jeden, který pak pravidelně dvakrát do roka inscenoval různé divadelní hry, především českých autorů. Jmenujme alespoň A. Jiráska, Klicpera, J. K. Tyla a ze světových pak Moliéra, Shakespeara, Furmanova, Gogola a jiné.

V roce 1970 nastává nová éra ochotničení v Karolině. Soubor se podstatně omlazuje a pod vedením režiséra, učitele Jana Matyščáka (měl tehdy za sebou již asi 30 premiér) inscenuje v té době velmi oblíbenou hru P. Karvaše „Meteor“. Napřesrok se s hrou Hellberga „Jeppe z Vršku“ zúčastňuje národní přehlídky ve Vysokém nad Jizerou a tento úspěch v roce 1973 opakuje s představením Furmanova „Čapajeva“ a později vítěznou hrou „Luigiho srdce“. V roce 1976 navazuje kolektiv první kontakty s profesionálním režisérem, hercem DP Gottwaldov Janem Honsou. V československé premiéře B. Vasiljeva „Nestřilejte bílé labutě“ se opět zúčastňuje přehlídky ve Vysokém nad Jizerou a v následujícím roce pak vystupuje poprvé na Jiráskově Hronově, kde se představil Klicperovou hrou „Hadrián z Římsů“. Tragický odchod režiséra krutě zasáhl do plánu a představitel ochotníků z Karolinky. Nerezignují však, do názvu souboru volí jméno svého rádce a kamaráda a souboru se ujímá další prof. režisér A. Hajda, který s kolektivem inscenoval dva tituly, a to Hrubínovu „Křišťálovou noc“ a slavného Moliérova „Tartuffa“. Opět přišla účast a vítězství ve Vysokém nad Jizerou. Po odchodu A. Hajdy do Státního divadla v Brně přijal nabídku na spolupráci zase herec a režisér DP Gottwaldov — Karel Semerád a hned s prvním titulem B. Hrabala „Ostře sledované vlaky“ se znovu zúčastňuje Jiráskova Hronova.

Závěrem: Za toto období (13 let) se soubor sedmkrát zúčastnil národní přehlídky ve Vysokém nad Jizerou a dvakrát Jiráskova Hronova, dvakrát reprezentoval v zahraničí.

Cílem všech aktérů je co nejvíce uspokojit diváka, aby tento fakt i jim pak přinášel uspokojení z překrásného koníčka jakým bezesporu ochotnické divadlo je.